

Осел-диригент

Владислав Бойко

Встругнула ж доля зла
(ну й жартівниця!) —
послали раз Осла
співати вчиться.

Карузо наш дере
горлянку вперто —
і врешті ноту РЕ
засвоїв твердо.

— Мистецтво не нове,
та й не маленьке! —
реве,
реве,
реве
наш соловейко.

У всіх на нервах гра
Орфей горластий...
Та от прийшла пора
екзамен скласти.

Осел на сцену зліз
та як упоре:
— Я рррозучив ррреприз
"Ревуче море"!

Та в папці ще лежить
маленька фуга! —
...Комісія дрижить,
закривши вуха.

— Ось пісенька нова! —
...Поки не пізно,
підскочив голова
і мовив слізно:

— Не став ти співаком,
Не ти в цім винний...
Підеш керівником
в хор солов'їний!

Прибув Осел у ліс,
від щастя п'яний,
на пені дубовий зліз
і загорланив:

— Ревіть, як я реву,
як я повчаю!
Заступником Сову
я призначаю!

Затих співучий ліс...
Луна весіння
роznосить реви скрізь
і голосіння.

* * *

Бувають і в людей
такі моменти:
— Ага, не соловей? —
У диригенти!